நூல் விளக்கக் குறிப்பு

நூலின் தலைப்பு : அயலகத் தமிழர் வாழ்வும் இலக்கியமும்

பொருள் : ஆய்வுக் கட்டுரைகள் தொகுப்பு

பதிப்பாசிரியர் : முனைவர் அ. அந்தோனி குருசு

திறனாய்வுத் தெரிவுப் பதிப்புக் குழு :

முனைவர் ஆ. இராமநாதன்,
அருள்திரு. முனைவர் இராசநாயகம், சே.ச
முனைவர் அ. குழந்தைசாமி,
அருள்திரு. முனைவர் சி.மணிவளன்,சே.ச
முனைவர் தி. நெடுஞ்செழியன்,
முனைவர் ஆ.கார்த்திகேயன்,
முனைவர் இராதா செல்லப்பன்,
முனைவர் அ.மாரியப்பன்,
முனைவர் உதயசூரியன்,
திரு.பெஸ்கி

மொழி : தமிழ்

பதிப்பு ஆண்டு : முதற்பதிப்பு, திசம்பர், 2007

நூல் வடிவம் : 1x8

எழுத்துரு : 13 புள்ளி

தாள் வகை : 18.6 கி.கி வெள்ளைத்தாள்

மொத்த பக்கங்கள் : 288

பதிப்புரிமை : தமிழாய்வுத்துறை
தூயவளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி
திருச்சிராப்பள்ளி.

விலை : ரூ. 125/-

அச்சிட்டோர்:
கோல்டன் பிரிண்டர்ஸ்,
பெரிய சௌராஷ்டிரா தெரு, உறையூர், திருச்சிராப்பள்ளி-3.
☎ : 2762242

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்
(INTERNATIONAL SEMINAR)

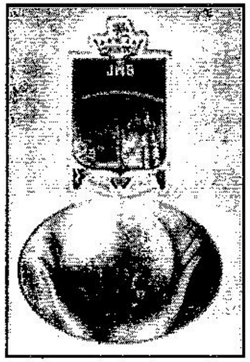

அயலகத் தமிழர் வாழ்வும் இலக்கியமும்
(LIFE AND LITERATURE OF TAMILS LIVING ABROAD)

பல்கலைக்கழக நிதிநல்கை உதவி எதிர்நோக்கிய நிகழ்வு
Conducted with the financial assistance of UGC

01, திசம்பர் 2007 சனிக்கிழமை

ஜூபிலி அரங்கம் & தூய வளனார் மேலாண்மை நிறுவனம்
Jubilee Building & St.Joseph's Institute of Management

தூயவளனார் கல்லூரி (தன்னாட்சி) திருச்சிராப்பள்ளி தமிழ்நாடு – இந்தியா
(தேசிய மறுமதிப்பீட்டில் A+ தரத்தகுதியும் செயல்திற ஆற்றல் வளத் தகுதியும் பெற்றது)
தமிழாய்வுத்துறை,
இணையதள அமைப்புகளுடன் இணைந்து அழைக்கிறது.
www.tamilthinai.com www.tamilwriters.com

14. போர்க்கால இதழியல்-நாளேடுகள் சார்ந்து ஓர் ஈழ அனுபவம்

சிவசுப்பிரமணியம் ரகுராம்

விரிவுரையாளர், தொடர்பியல் துறை, கிழக்குப்பல்கலைக்கழகம்,

திருகோணமலை வளாகம், இலங்கை.

முன்னுரை:

ஆங்கிலத்தில் War Journalism என அழைக்கப்படும் 'போர்க்கால இதழியல்' பத்திரிக்கைத் துறையில் இன்று தனித்தொரு கவனத்தைப் பெற்றுள்ளது. மிக ஆபத்தான பணி எனச் சுட்டப்படும் இந்தத் துறை, உலகில் எபபோது போர் ஆரம்பமானதோ அன்றிலிருந்து இன்றுவரை பல்வேறு பரிமாணங்களாக நகர்ந்து வந்திருக்கிறது.

நவீன யுத்தங்கள் ஆரம்பமாவதற்கு முன்னரே-பண்டைய காலத்தில் போர் நடைபெறும் போது, போரில் ஈடுபடும் அரசர்களுடன் கூடவே சென்று-போர்களத்தைப் பாடல்களூடாகவும் அரசனின் மெய்க்கீர்த்திகள் முதலாகவும் வெளித்தந்த புலவர்களே போர்க்கால இதழியலின் ஆரம்பச் செய்தியாளர்கள் எனக் கூறலாம்.

எனினும், நவீன யுத்த வரலாற்றில், முதலாவது போர்ச் செய்தியாளராகக் குறிப்பிடப்படுவோர் டச்சு ஓவியரான வில்லெம் வான் டே வெல்டே (Williem van de velde) என்பவராவார். இவர் டச்சுக்காரர்க்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் இடையிலான கடற்சண்டையைச் சிறுபடகு ஒன்றிலே சென்று நேரில் கண்டு, அங்கு நடந்தவற்றை அப்படகில் வைத்தே சிறுசிறு ஓவியங்களாகத் தீட்டியதாகவும்-பின்

விரிவுரையாளர். **சிவசுப்பிரமணியம் ரகுராம்**, தொடர்பியல் துறை

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், திருகோணமலை வளாகம், இலங்கை

காட்சித் தகவலியல் இளங்கலைப்பட்டம் (லொயோலா கல்லூரி, சென்னை) இதழியலும் மக்கள் தொடர்பியலும் முதுகலைப்பட்டம், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் நாட்டுப்புறக் கலைகளும், வளர்ச்சித் தொடர்பியலும் காந்திகிராமம் கிராமியப் பல்கலைக்கழகம், திண்டுக்கல்

1. உதவி ஆசிரியர்/செய்தி ஆசிரியர் ஈழநாதம் நாளேடு-வார இதழ், இலங்கை (1992-1998) 2.நிறைவேற்றுத் தயாரிப்பாளர் எம்.ரீவி சேவை, கொழும்பு, இலங்கை. (2001-2002) 3. பிரதம ஆசிரியர் நமது ஈழ நாடு நாளேடு, இலங்கை (2002-2003) 4. ஆசிரியர் யாழ். தினக்குரல் நாளேடு, இலங்கை 2004-2005 5. மேலாளரும் வள நிபுணரும் ஊடகவளங்கள் மற்றும் பயிற்சி மையம் யுனெஸ்கோ/யாழ்.பல்கலைக்கழகம்,யாழ்ப்பாணம், இலங்கை. 6. அதிதி விரிவுரையாளர், நுண்கலைத்துறை, யாழ் பல்கலைக்கழகம்/கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் இலங்கை, தற்போது தொடர்பியல் பாடல் துறை விரிவுரையாளர், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், திருகோண மலை வளாகம், இலங்கை.

அவற்றையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்துத் தனது தேசத் தலைமைக்கு அளித்த அறிக்கையின் இணைப்பாக, பெரியதொரு ஓவியத்தை வரைந்ததாகவும், கூறப்படுகிறது.

பின்னர்-அச்சுப் பதித்தல் நடைமுறைக்கு வந்த பின்னர்-ஸ்பெயினிலும், ஜெர்மனியிலும் நெப்போலியன் தொடுத்த போர்கள் பற்றிய செய்திகளை இலண்டனிலிருந்து வெளிவந்த 'த டைம்ஸ்' (The Times) இதழுக்காகத் திரட்டித்.

ஆனாலும்-பிரச்சினைகளில் இருந்து ஆதாயம் தேடுவதற்கான வழிமுறையாகப் போர்க்கால இதழியல் குற்றம் சாட்டப்படுவதும் உண்டு. ஸ்பானிஷ்-அமெரிக்க போரை இதற்கு உதாரணமாகக் காட்டும் வில்லியம் ரண்டொல்ப் ஹேர்ஸ்ற் (William Randolph Hearst) – அந்தப் போரை ஊடகங்களே ஊக்கப்பற்றியதாகக் குற்றஞ்சாட்டுவதோடு, மஞ்சள் பத்திரிக்கையில் (Yellow Journalism) தரத்திற்கு ஊடகங்களின் பணி அப்போது தரமிறங்கியதாகவும் சாடுகின்றார்.

வெகுவான திரிவுபடுத்தல்கள், கையாளல்கள் போர்க்கால இதழியலில் இடம்பெறுவதை எவரும் மறுக்கவும் முடியாது. கொசோவா மற்றும் வளைகுடா யுத்தங்கள் பெற்ற ஊடகக் கவனிப்பை-மூன்றாம் உலகில் நடைபெறும் யுத்தங்கள்(Third World Wars) பெறவில்லை என்பதும்-உலகந் தழுவிய வாசகர்களுக்கும் நேயர்களுக்கும் அவை சுவாரசியத்திற்குள்ளானவையாக இல்லை என்பதும் முற்றிலும் யதார்த்தமானதே.

உண்மையில், இவ்வாறான மூன்றாம் உலக யுத்தங்களில் ஒப்பீட்டளவில் செய்தி சேகரிப்பிலான ஆபத்து அதிகம் இருப்பதும்-அதனாலேயே ஏனைய போர்களைப் பற்றிய தகவல்களைப் பாதுகாப்புடன் திரட்டிக் கொள்வதிலிருக்கும் வாயப்புகளை நெருங்கிச் செல்லும் மேற்கத்திய ஊடகவியலாளர்கள், மூன்றாம் உலகப் போர்களைச் சாதுர்யமாகத் தவிர்ப்பதாகவும் விமர்சனமொன்று முன்வைக்கப்படுகின்றது.

போர்க்கால இதழியலில்-செய்திகளை வெளியிடும் செய்தியாளர் முன்பாக, அவர் முதலில் ஒரு செய்தியாளரா? அல்லது நாட்டுப்பற்றுடையவரா? என்று தர்க்கம் எழுப்பப்படுவதாகக் குறிப்பிடும் பிரபல பத்தி எழுத்தாளரான Norman

Soloman was hington Review இதழில் செய்தியாளருக்குரிய கடமையே முதன்மையானது என்பதை இப்படி வலியுறுத்துகிறார்.

"This is not a country we can look at through glasses that are tinted red, White and Blue. We do not need our journalists to be waving flags. We need our journalists not to speak for the US Government, But to speak to the crucial mission of journalists to give us facts, give us information"

ஆனாலும் ABC இன் Naghtline நிகழ்ச்சியின் நிர்வாக ஆசிரியரும், தொகுப்பாளருமான Kopple இதனை மறுதலித்து, தாம் செய்தியாளராக இருந்தாலும் அமெரிக்கருக்குரிய கடமையையே முதலில் தாம் நிறைவேற்றுவதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

இவையாவுமே, போர்க்கால இதழியலில் கையாளல்கள், பார்வைகள், திரிவுபடுத்தல்கள் இல்லாமலில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்தக்கூடியன. எனினும்-இத்துணை இருந்தும் அது தன் சுவாரசியத்தை இழந்து போகாமலேயே அனைவரையும் இன்றும் கவர்வதாயிருக்கிறது.

ஈழத்தில் போர்க்கால இதழியல்

போரின் ஆரம்பம் :

ஈழத்தில்-தொடர்ச்சியாகத் தமிழர்கள் மீது தொடுக்கப்பட்ட இன ஒடுக்குமுறைகளின் உச்சமாக 1983 ஆம் ஆண்டு, பாரிய இனக்கலவரம் உருவானது. மிகவும் திட்டமிடப்பட்ட முறையில், தமிழர்களை அழித்து ஒழிக்கும் நடவடிக்கைகள் இராணுவ முனைப்புடன் அதற்கு முன்பே ஆரம்பமாயிருந்தாலும், 1983 இல் அப்பாவித் தமிழ் மக்கள் மீது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட இனப்படுகொலையுடன்-தமிழர்களை அடக்கும், அரச ஆதரவுடனான ஒடுக்குமுறை பெரும் விஸ்வரூபம் எடுத்தது. தமிழர்கள் என இனங்காணப்பட்டோர் எவ்வித மனிதாபிமானமும் இன்றி இலங்கைத் தீவின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். தமிழர் வாழ்விடங்கள் அடித்து நொறுக்கப்பட்டன. தீயிடப்பட்டன. தமிழ்ப் பெண்கள் வகைதொகையின்றிப் பாலியல் வல்லுறவுக்குள்ளாக்கப்பட்டனர். இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து

மட்டுமல்லாது, தமிழர் தம் தாயகப் பகுதியான வடக்கு கிழக்கிலிருந்தும் தமிழ் மக்களை ஓட விரட்டும் சூழ்ச்சி, அரச ஆதரவுடன் பௌத்த சிங்களப் பேரினவாத அரவணைப்புடன் முன்னெடுக்கப்பட்டது.

இலங்கை ஒரு பௌத்த தேசமாக, பௌத்த சிங்களவர்களின் தனியொரு நாடாக மாத்திரமே இருக்க வேண்டுமென்ற பேரினவாத வெறி பெரும் இனப்போருக்கு வித்திட்டது.

தமிழன் அடித்து, அழித்து விரட்டப்பட்டு, ஒரு நிலையில்-அதுவரை காலமும் அகிம்சா ரீதியில் தம் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து வந்த நிலையில்-இனியும் பொறுக்க முடியாது என்றதொரு கட்டத்தில், தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதம் ஏந்தத் தலைப்பட்டனர்-நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். இலங்கை அரசாங்கம் தனது முப்படைகளையும் கொண்டு முழு அளவினதான இன ஒழிப்புப் போரை ஆரம்பித்தது. தனது நாட்டின் மக்களையே அழிக்கும் படையாக, முழுச் சிங்கள இராணுவமாகப் படைகள் களமிறங்கின. வடக்கு, கிழக்கில் பெரும் போர் மூண்டது.

போர்க்கால இதழியலின் எழுச்சி:

இந்தப் பெரும்போர் ஆரம்பமானதிலிருந்து – ஈழத்தில் போர்க்கால இதழியலும் கருக்கொள்ள ஆரம்பித்தது. கொழும்பிலிருந்து தமிழ் நாளிதழ்கள், வாரப் பத்திரிக்கைகள் உட்படப் பத்திரிகைகள் பலவும் வெளிவந்த நிலையிலும் – வடக்கே யாழ்ப்பாணத்திலும் பிராந்தியப் பத்திரிகைகள் வெளிவந்தமை ஓர் வரலாறு. தமிழ் மக்களின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டுத் தளங்களை மையமாக வைத்து வெளிவந்த இந்தப் பிராந்தியப் பத்திரிகைகளே போர்க்கால இதழியலில்-ஈழத்தின் முன்னோடிகளாக இயங்க ஆரம்பித்தன.

ஈழநாடு, ஈழமுரசு, முரசொலி, உதயன், வலம்புரி, யாழ், தினக்குரல், நமது ஈழநாடு என நீண்ட பாரம்பரியம் யாழ்ப்பாணத்தை மையமாகக் கொண்ட நாளேடுகளுக்கு உண்டு. ஒரு கட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மட்டுமல்லாது, வன்னிப் பகுதியிலிருந்தும் நாளேடுகள் வெளிவந்தன. (இவை பற்றி மக்களோடு இடம்பெயர்ந்த பத்திரிக்கைகள், பகுதியில் விளக்கப்படும்) அதுமட்டுமல்லாது, கிழக்கே மட்டக்களப்பிலிருந்து தினக்கதிர் நாளேடு வெளிவந்தமையும் கவனிக்கத்தக்கது.

போரின் பரிமாண வளர்ச்சியில் இன்று இலங்கைத் தீவு முழுவதுமே ஏறத்தாழப் போர்க்களமாகி விட்ட சூழலில் தனியே மேற்சொன்ன பிராந்தியப் பத்திரிகைகள் மட்டுமல்லாது. கொழும்பிலிருந்து வெளிவரக்கூடிய தமிழ் நாளிதழ்களோடு சிங்கள, ஆங்கில நாளேடுகளும் கூடப் போர்க்கால இதழியலிலிருந்து விலக்குப் பெறாதனவாகிவிட்டன.

எனினும், கட்டுரைச் சுருக்கம் கருதி யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த / வெளிவரும் பிராந்தியப் பத்திரிகைகள் குறிப்பாக நாளேடுகள் எவ்வாறு போர்க்கால இதழியலில் தம்மை இனங் காட்டுகின்றன என்பதை இக்கட்டுரையில் இனிப் பார்க்கலாம்.

போர்க்காலச் செய்திச் சேகரிப்பு:

ஈழத்தைப் பொறுத்தவரை, போர்க்களச் செய்திச் சேகரிப்பு என்பது இரண்டு வழிகளில் மேற்கொள்ளப்படுவதாகக் கருதலாம். ஒன்று, நேரடியாகபோர்க்களத்திற்கு அல்லது போர் நடைபெறும் பகுதிகளுக்குச் சென்று செய்திகளைச் சேகரித்துக் கொள்வது, இரண்டு போர்க்களச் செய்திகளை, களத்திற்கு வெகு தொலைவுக்கப்பால் பாதுகாப்பான சூழலில் இருந்து கொண்டு இரண்டாம், மூன்றாம் செய்தி மூலங்கள் வழியாகத் திரட்டிக் கொள்வது.

ஈழத்தில் இந்த இரண்டு வழிகள் மூலமாகவும் செயதிகள் திரட்டப்படுகின்றன. இந்தச் செய்திகளின் நம்பகத்தன்மை, உண்மை நிலை, யதார்த்தம் என்பவற்றுள் இரு வழிகளிலுமே பெருமளவு வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

நேரடியான போர்க்களச் செய்தி சேகரிப்பு, 1983 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அவதானிக்கப்பட்ட கூடியதாகும். குறிப்பாக- வடக்கே யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவரக்கூடிய பத்திரிகைகள், அவை போர் மையங்களில் இருந்து வெளி வந்ததால்/ வருவதால் நேரடியான போர்க்களச் செய்தி சேகரிப்பைத் தம் வழிமுறையாக வரித்துள்ளன.

அதிலும், இராணுவத்தினருக்கும் போராளிகளுக்கும் இடையே நடைபெறும் மோதல்கள்/தாக்குதல்கள் மக்கள் குடிமனைகள் மீது நடத்தப்படும்

தாக்குதல்கள் என இரண்டு வகையான தளங்களில் இந்தச் செய்திச் சேகரிப்பை வகைப்படுத்தலாம்.

இராணுவத்தினருக்கும்-போராளிகளுக்குமிடையே நேரடி மோதல்கள்/ தாக்குதல்கள் நடைபெறும் பகுதிகளிலிருந்து செய்திகள் திரட்டப்படுவது சாதாரண ஒரு பத்திரிக்கையாளனுக்கு எப்போதுமே நடைமுறைச் சாத்தியமான விடயமல்ல! நேரடிப் போர்க்களத்திற்கு அவ்வாறு ஒரு பத்திரிக்கையாளனை அவமதிப்பென்பதும் போரில் ஈடுபடும் தரப்பினரால் இலகுவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படக் கூடியதுமல்ல. எனவே, நேரடியான சமர்கள் பற்றிய செய்திகளைப் போராளிகள் அல்லது இராணுவம் வெளியிடக்கூடிய உத்தியோகப்பூர்வ அறிவிப்புகளாலேயே அறிந்து கொள்ள முடியும்.

இந்த வகையில் ஒரே போர்க்களம் பற்றி இரண்டு தரப்புகளும் வெளியிடும் செய்திகள் பெரும்பாலும் தமக்குள் முரண்பட்டுக் கொள்வதை இன்றுவரை தெளிவாகவே அவதானிக்க முடியும். ஆனாலும், போராளிகள் மக்கள் தரப்பிலிருந்தே செயற்படுவதால்- அவர்கள் தரப்பிலிருந்து வெளியிடப்படும் செய்திகளின் நம்பகத்தன்மையும், உண்மை நிலையும் உறதிப்படுத்தப்படக் கூடியதாக அமைவதையும், இராணுவத் தரப்பு தமது பிரசார மற்றும் அரசியல் தேவைகளின் பால் செய்திகளைக் கையாள்வதையும் குறிப்பிட்டுக் சொல்ல முடியும்.

நேரடியான போர்க்களச் செய்தி சேகரிப்பின் மற்றைய தளமான மக்கள் மீதான தாக்குதல்கள் பற்றிய செய்திச் சேகரிப்பைக் கருதுவோமானால், அவற்றில் பத்திரிக்கையாளர்கள் தம் உயிர்களைப் பணயம் வைத்துப் பல சந்தர்ப்பங்களில் உயிர்களையும் இழந்து செய்திகளைத் திரட்டி கொண்ட பல சம்பவங்கள் ஈழத்தில் நடந்தேறியுள்ளன. குறிப்பாக- ஏறிகணை வீச்சுக்கள், விமானத்தாக்குதல்கள் போன்றவை படைத் தரப்பால் மக்கள் மீது கண்மூடித்தனமாக மேற்கொள்ளப்படுகையில் எவ்வேளையிலும் உயிரை அல்லது உடலின் பாகத்தை இழக்கக்கூடிய ஆபத்திற்குள் நின்றுகொண்டு செய்தியாளர்கள் செயற்படும் நிலையை ஈழத்தில் காணமுடியும். இங்குச் செய்திச் சேகரிப்பு என்பதன் பரிமாணம்-அதன் தொழிற்தகைமையே விட துணிச்சலும் விவேகமும் கொண்ட மனித நேயப் பணியாகவே கருதப்படுகின்றது. ஏனெனில் தாக்குதல்கள் பற்றிய

செய்திகளைத் திரட்டுவதுடன் ஊடாக வெளிப்படுத்துவதுடன் ஊடாக எத்தகைய வணிக ரீதியான ஆதாயங்களும் கருத்திற் கொள்ளப்படாது, மக்கள் அழிவை, அவர்தம் துயரத்தை வெளியுலகிற்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய ஒரு வரலாற்றுக் கடமையைச் சுமந்தவர்களாகவே செய்தியாளர்கள் அந்தத் தளத்தில் செயற்படுகின்றனர். அவர்களது மனப்போக்கும் அவ்வாறே இருப்பதை அனுபவரீதியாக உணரமுடியும்.

பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் மக்கள் குடியிருப்புகள் மட்டுமல்லாது பத்திரிகை அலுவலகங்கள் கூட ஏவுகணை வீச்சுகளுக்கும், விமான தாக்குதல்களுக்கும் ஆளாக்கப்பட்ட நிலையில், பணியிடங்களே போர்க்களமான அனுபவங்களும் ஈழத்தில் உண்டு. இது முழுமையான போர்ச் சூழலுக்குள் பத்திரிக்கையாளர்கள் மட்டும் விதிவிலக்காகிவிடமுடியாது என்பதை எடுத்துக் காட்டப் போதுமானதாகும்.

தாக்குதல்கள் இடம்பெறும் போது மக்கள் அவ்விடங்களை விட்டுப் பாதுகாப்பான இடங்களுக்கு இடம் பெயரும் போது பிரதேசச் செய்தியாளர்கள் பலர்-தம் குடும்பங்களுடன் கையிலே கிடைத்தவற்றைக் கொண்டு தப்பியோடுகையிலும், தமது பகுதிகளில் நடைபெற்ற அழிவுகளைச் செய்திகளாக்கி, பத்திரிகைப் பணிமனைகளில் ஒப்படைத்துவிட்டே சென்ற சம்பவங்களும் ஈழத்தில் நடந்துள்ளன.

போர்க்களச் செய்தி திரட்டலில் துணிச்சலும், விவேகமும் கொண்டு செயற்படுவது மட்டுமல்லாது வேகமும், நீண்ட நேரம் பணியாற்றக் கூடிய தளர்வற்ற தன்மையும் பத்திரிக்கையாளர்களுக்கு வேண்டியருக்கும் தாக்குதல்களில் ஏற்படக்கூடிய சேதங்களை நுண்ணுணர்வால் இலகுவாக அளவிடக்கூடிய மதிப்பீடுத் திறனும் அவர்களுக்கு அவசியமானது. தகுந்த புவியியல் அறிவோடு, [illegible] நேரங்களில் சமயோசிதமாகவும் பத்திரிக்கையாளர்கள் செயற்படுவாராயின் அவர்களால் போர்க்களச் செய்தித் திரட்டலில் அதிக வினைத் திறனுடன் பணியாற்ற முடியும்.

உணர்வு ரீதியாக மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய பணியாகப் போர்க்களச் செய்தித் திரட்டல் அமைவதும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. மக்கள் மீதான

தாக்குதல்களில், அவர்கள் மிகக் கொடூரமாகப் படுகொலைகள் செய்யப்பட்டிருப்பதைக் காணக்கூடிய எந்த ஒரு மனிதனுக்குமான உணர்வின் வெளிப்பாடு மிக உச்ச நிலையிலேயே இருக்கும். அதிலும் தன் உறவுகள் கூடக் கொல்லப்பட்டிருக்கையில் அதனைச் சகித்துக் கொள்வதோ, அல்லது தன் உணர்வைத் தணித்துக் கொள்வதோ சாதாரணமான எவருக்குமே முடியாததொன்று.பத்திரிக்கையாளனும் இந்த உணர்வுப் போராட்டத்தில் இருந்து விடுபட்டுவிட முடியாது. ஈழத்திலே அடிக்கடி நடைபெறும் மக்கள் படுகொலைப் பற்றிச் செய்தி திரட்டச் சென்ற பத்திரிக்கையாளர்கள் பலர்-துயரம் தாளாது வெடித்து அழுததையும் உண்ணக் கூட மனமின்றிப் பல நாள்களாக வாடி வதங்கியிருந்ததையும் இங்குக் குறிப்பிடமுடியும்.

ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிட வேண்டுமென்றால் யாழ்ப்பாணம் நவாலியில் கிறிஸ்தவ தேவாலயமொன்றில் தஞ்சம் புகுந்திருந்த மக்கள் மீது விமானப்படை விமானங்கள் நடத்திய தாக்குதல்களில் பெருந்தொகையினர் உடல் சிதறிப் பலியாகினர். எங்கும் இரத்த வெள்ளம் எங்கும் அழுகுரல் தாயை இழந்த குழந்தைகள் கையிலே இருந்த குழந்தை கணத்திலே உயிரைவிட்ட பரிதாபத்தில் தாய், கணவனைச் சாகக் கொடுத்த மனைவி பைபிளைத் திறந்து தியானித்துக் கொண்டிருந்தபோது குண்டுச் சிதறலால் உயிர் துறந்து அந்த பைபிளே இரத்தத்தில் நனைந்திருக்க உடல் சிதறிப் போயிருந்த வயோதிகப் பெண் இந்தச் சூழலில் அங்குச் சென்ற பத்திரிக்கை நண்பர்களால் செய்தியைத் திரட்டத்தான் முடியுமா? அந்த மக்களின் அழுகுரல், அந்த நிகழ்வின் கொடூரம் அவர்களைத் தாக்க அவர்களும் அழுதிருக்கிறார்கள். கதறியிருக்கிறார்கள் கொல்லப்பட்டவர்களின் விபரங்களைக் கூட திரட்டத் திராணியற்றுப் பணிமனை திரும்பியிருக்கிறார்கள். அந்த நிகழ்வின் தாக்கம்-அவர்களை வார்த்தைகளால் சொல்லமுடியாத அளவுக்கு மன உளைச்சலுக்கு உள்ளாக்கியிருக்கிறது. இதுதான் போர்க்காளச் செய்தித் திரட்டலின் உணர்வுப்போராட்டம்.

இந்த ஒரு சம்பவம் மட்டுமல்ல! தொடராக இவ்விதமான கொடூரங்களைப் படுகொலைக் காண்பதும் அவற்றை மக்களுக்குத் தெரிவிப்பதும் போர்க்கால இதழியலின் அறைகூவல் மிக்கதொரு பணியே.

இதனால்தான் போர்க்காளச் செய்தித் திரட்டல் அது ஒரு தொழில்சார்ந்த பணியாக மட்டுமல்லாது அதன் வேதனைகள், வலிகளைத் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டிய அவசியத்தையும் உணர்த்துகின்றது.

இவையெல்லாம் ஒரு புறமிருக்க-இதோ போர்க்காளச் செய்தித் திரட்டலில்-இத்துணை பாடுகளையும் புறந்தள்ளி-களத்திலிருந்து வெகுதொலைவில், பாதுகாப்பான சூழலில் இருந்து கொண்டு தகவல்களைத் திரட்ட முனைவதும், அதனைத் தம் 'அரசியல்' பார்வையினூடாகத் தம் விருப்பத்திற்கேற்றபடி புனைவுகளோடு செய்திகளாக்குவதும் மறுபுறம் நடந்தேறித்தான் வருகிறது.

குறிப்பாக, கொழும்பை மையமாகக் கொண்டு இயங்கும் போர்க்களத்தையே தம் வாழ் நாளில் பார்த்தறியாத பல வெளிநாட்டுச் செய்தியாளர்கள்-மிகவும் குறிப்பாக இந்தியாவிலிருந்து வெளியாகும் தினசரிகள் சிலவற்றின் செய்தியாளர்கள், இத்தகைய செய்தித் திரட்டலில் தான் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

1983 களிலிருந்தே இன்று வரை அவர்கள் தம் பணியை மாற்றிக் கொண்டதாக இல்லை! அரசாங்கம் வெளியிடும் தகவல்களைத் தமது செய்தி ஸ்தாபனங்களுக்குத் திருப்பிவிடும் 'வழிகாட்டுநர்'களாக அவர்கள் செயற்படுகின்றார்களே தவிர, உண்மையே-யதார்த்தத்தை நேரடியாக உணர்ந்து, பதிவு செய்ய வேண்டிய தார்மீகக் கடமையைப் பத்திரிக்கையாளர்களாக அவர்கள் ஆற்ற தயாரில்லை என்பது வேதனையான விடயம். இத்தகையோரால் திரட்டப்படும் 'செய்திகள்' இங்கு மக்களை வந்தடையும்போது அவற்றின் 'உண்மைத்தன்மை' எவ்வாறிருக்கும் என்பதைச் சகலரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

போர்க்கால இதழியல் நாளேடுகளின் விசேடப் பதிப்புகள்:

ஈழத்தின் போர்க்கால குறிப்பிடத்தக்கதொரு அம்சம்-நாளேடுகளின் விசேட பதிப்புகளாகும். ஈழத்திலிருந்து நாளேடுகளைப் பொறுத்தவரையில் அனைத்தும் காலைத் தினசரிகளாகவே வெளிவந்தன / வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறித்த காலைத் தினசரிகள், முதல் நாள் சம்பவங்களையும் பத்திரிக்கையின் முதற்பக்கம் அச்சுக்குச் செல்லக் கூடிய அதிகாலை ஒரு மணி அல்லது இரண்டு

மணியளவினதான கால எல்லை வரை நடைபெற்ற செய்திகளையுமே பெரும்பாலும் தாங்கிவரக்கூடியதாக இருக்கும்.

ஆனால், போர் முனைகளைப் பொறுத்தளவில் இரவு நேரத் தாக்குதல்களே அதிகமானவை முன்னேறிவரும் எதிரியானாலும் தற்காப்பு நிலையில் உள்ள எதிரியானாலும்-ஒப்பீட்டளவில் அயர்ந்திருக்கும் ஓய்ந்திருக்கும் காலப்பகுதி பெரும்பாலும் நள்ளிரவும் அது கடந்த அதிகாலை வேளையும் தான்! இவ்வாறான நேரங்களில் நடைபெறும் தாக்குதல்களை பற்றிய செய்திகளை-ஓரளவுக்குத் தாக்குதல் ஆரம்பமான வேளை, தாக்குதல் நடைபெறும் களம், தாக்குதல் முறைகள் மற்றும் பிரதிபலிப்பின் மூன்றாம் நிலையினதான மதிப்பீடு ஆகியவற்றைக் கொண்டு காலைத் தினசரிகள் வெளியிடலாமே தவிர, போர்க்களம் பற்றிய விரிவான செய்திகளைக் கால அவகாசம் போதுமானதாக இருக்க மாட்டாது அதுவும் பல மணி நேரம் தொடரும் தாக்குதல்களாயின் தெளிவான தகவல்களைத் தருவதற்குப் போர்க்களங்கள் இடமளிக்கவும் மாட்டாது! இது ஒரு நிலை இன்னொரு நிலை-பகல் வேளைகளில் நடைபெறும் தாக்குதல்கள், அனர்த்தங்கள், இவை பத்திரிக்கைகளில் செய்திகளாக வெளியிடுவதற்கு அடுத்த நாள் காலை வரை காத்திருக்க வேண்டிய தேவை பத்திரிக்கைகளுக்குண்டு.

எனவே, இந்த இரண்டு நிலைகளிலும் மக்களுக்குச் செய்திகளை உடனடியாகக் கொண்டு சேர்ப்பதற்குக் குறித்த காலை தினசரிகளுக்கும் மேலாக, பகல் வேளையில் விசேடப் பதிப்புக்கள் வெளியாவது-ஈழத்தின் போர்க்கால இதழியலில் காணப்படும் புதுமையான அம்சமாகும்.

இந்த விசேடப் பதிப்புகளுக்கான வாய்ப்பை, போராளிகள் படையினர் மீது நடத்தும் வெற்றிகரமான தாக்குதல்களே வழக்கமாக வழங்கப்பெறும். இங்குப் போராளிகள் தமது தரப்புச் செய்திகளை வெளியிட அரசும் மிக சில சந்தர்ப்பங்களில் தவிர்க்க முடியாத சூழலில் உண்மை நிலையையும் பெரும்பாலும் கள எதார்த்தம் மறைக்கப்பட்ட செய்திகளையையும் வெளியிடும். இவற்றைத் தொகுத்து விசேடப் பதிப்புகள் வெளிவரும்.

யாழ் கோட்டை இராணுவ முகாமைப் போராளிகள் கைப்பற்றி அமையும் வட கடற்பரப்பில் இலங்கைக் கடற்படையின் கப்பல்கள் பல தாக்கியழிக்கப்பட்டமையும்

குடா நாட்டின் இராணுவ மையங்களே காத்து நிற்கும் மினி முகாம்கள், காவலரண்கள் பெருமளவில் அதிரடியாக அழிக்கப்பட்டமையும், வட-கிழக்குக்கு வெளியே நடைபெற்ற போராளிகளின் வெற்றிகரமான தாக்குதல்களும், விமானப்படையின் விமானங்கள் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டமையும்-சிறப்புப் பதிப்புக்கள் வெளிவருவதற்கு வாய்ப்பைத் தந்த சில சந்தர்ப்பங்களாகும். இந்த விசேடப் பதிப்புக்கள் வெளிவரும் என அறியும் மக்கள் அதற்காகக் கிராமங்கள் தோறும் பத்திரிக்கைக் கடைகளில் பல மணி நேரங்களாகக் காத்திருப்பதும், பத்திரிக்கை பணிமனைகளை முற்றுகையிட்டு விசேடப் பதிப்புக்களை அச்சு இயந்திரத்திலிருந்து வெளிவந்தவுடனையே சூடாகப் பெற முனைவதும் செய்திகளை அறிவதில் மக்கள் கொண்டுள்ள முனைப்பைக் காட்டுவனவாகும்.

இந்த விசேடப் பதிப்புக்கள் பல தாள்களில் அல்லாது பெரும்பாலும் முன்னும் பின்னுமாக ஒரே தாளிலேயே அச்சிடப்படும். குறித்த சம்பவத்தை முதன்மையாகவும், அதனுடன் கூடிய தொடர்புள்ள செய்திகளையும் புகைப்படங்களையும் தாங்கியவாறு விசேடப் பதிப்புக்கள் காணப்படும்.

கணினி வழி அச்சுப்பதிப்பு யாழ். குடாநாட்டில் அறிமுகமாகா முன்னரே, தனியே எழுத்துப் பதிப்பில் (Letter Press) இத்தகைய விசேடப் பதிப்புக்கள் இயலுமான வேகத்துடன் தயாரிக்கப்பட்டமையும் இங்குக் கவனிக்கத் தக்கது.

போர்க்காலத்தில் செய்தி மூலங்கள்

போர்க்காலத்தைப் பொறுத்தவரையில் சாதாரண காலங்களிலுள்ள செய்தி மூலங்கள் அப்போதும் கிடைக்குமென எதிர்ப்பார்க்க முடியாது. அதே வேளை போர்க்காலத்திற்குரிய செய்திகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் அவை சாதாரண செய்திமூலங்களாக இருப்பதும் யதார்த்தம் அன்று ஏனெனில்-போர்க்காலத்தில் முன்னுரிமை அளிக்கப்படும் அல்லது மக்கள் வாசிக்க விரும்பும் அல்லது மக்களைக் கவர்கின்ற செய்திகள் பெரும்பாலுமே போர்க்களம் சார்ந்த செய்திகளாகவே அமைந்துவிடுவது இயல்பு.

ஈழத்தின் போர்க்கால இதழியல் அனுபவங்களை எடுத்துக் கொண்டால்- போர் தொடர்பான செய்திகளோடு, போர்க்காலத்தில் அதிகம் வேண்டிய இன்றியமையா உணவுத் தேவை. அது தொடர்பான விபரங்கள் என்பன முக்கியத்துவம்

பெறுகின்றன. குறிப்பாக- யாழ் குடா நாடு, எப்போதெல்லாம் போர்க்களமாகிறதோ. அப்போதெல்லாம் குடாநாட்டுக்கான உணவு விநியோகம் அத்தியாவசியப் பொருள் விநியோகம் முற்றுமாகத் தடைப்பட்டுவிடும். எனவே, இந்தக் காலக்கட்டத்தில் தரைவழியாகவோ கடல்வழியாகவோ இப்பொருட்கள் எடுத்துவரப்படுமிடத்து அவை பற்றிய தகவல்கள் மக்கள் ஆர்வத்துடன் தேடிப்படிக்கும் செய்திகளாகிவிடும். உதாரணமாக-அரிசி, மா, சீனி, மண்ணெண்ணெய் ஏற்றிக் கொண்டு ஒரு கப்பல் குடா நாட்டை வந்தடைந்தாலும் அது அக்காலத்திற்குரிய தேவை கருதிய முக்கியத்துவத்துடன் முன் பக்கச் செய்தியாகிவிடும். உணவு நிவாரண விநியோகம், கூட்டுறவுக் கடைகள் வழியான உணவு பங்கீடு என்பனவும் இந்த வகையில் மக்களைக் கவர்வனவாகும். போர்க்காலத்தில் ஏற்படும் உணவுத் தட்டுப்பாட்டில் இத்தகைய செய்திகளுக்கு மக்கள் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதே இதற்குக் காரணமாகும்.

இதன்படி, போர்க்காலத்தில் செய்திகளுக்குத் தரப்படும் முக்கியத்துவத்திற்கு ஏற்பவே செய்தி மூலங்களும், முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இந்த வகையில் மாவட்டச் செயலகம், தொண்டு அமைப்புக்கள், கூட்டுறவுச் சபை, கல்வித் திணைக்களம் என்பன செய்தியாளர்கள் அடிக்கடி செய்திச் சேகரிக்கும் மையங்களாக அமையும். இதைவிடப் போர்க்கால இதழியலுக்கேயுரிய முக்கிய செய்தி மையமாக, மூலமாகத் திகழ்வன வைத்திய சாலைகளே! யாழ். குடாநாட்டை எடுத்துக் கொண்டால் யாழ். நகரில் அமைந்துள்ள போதனா வைத்திறயசாலைக்கே குடாநாட்டின் அவசர நோயாளர்கள் சிகிச்சைக்காக எடுத்துவரப்படுவர். எனவே வைத்திய சாலையுடனான தொடர்பு மூலமாக அவசரச் சிகிச்சை பெற வரும் நோயாளர்களின் வருகைப் பற்றிய செய்தியுடன், அவர்களூடாக, அல்லது நோயாளர்களைக் கொண்டு வரும் உதவியாட்கள் வழியாக தாக்குதல் நடைபெற்ற விவரங்களை உடனுக்குடன் திரட்டிக் கொள்ள முடியும். சாதாரணமாக, யாழ். வட்டாரப் பத்திரிக்கைப் பணிமனைகளில் பணியாற்றும் செய்தியாளர்கள் எங்காவது குண்டுச் சத்தமோ, வெடிச்சத்தமோ அல்லது விமானம் தாழப்பறக்கும் ஓசையோ கேட்டால் யாழ் போதனா

மருத்துவச்சாலை தொடர்பு கொண்டு விவரம் அறிவது வழக்கமான செய்தி சேகரிப்பு முறையாகும். ஏனெனில் தாக்குதல்களில் காயமடைந்தவரோ, கொல்லப்பட்டவரோ அங்குதான் எடுத்துவரப்படுவார். இதைவிடவும் நாளேட்டின் முதற்பக்கம் அச்சுப் பதிப்புக்குச் செல்லும் இறுதிக்கட்டத்திலும் இறுதிநேரச் செய்தி சேகரிப்புக் களமாகவும்,வைத்திய சாலைகளே அமையும். வைத்தியசாலையைத் தொடர்பு கொண்டு காயப்பட்டவரோ அல்லது சடலங்களாக எவருமே கொண்டு வரப்படவில்லை என உறுதி செய்த பின்னரே முதற்பக்கம் அச்சுக்குப் போக வேண்டும் என்பது யாழ். குடாநாடு பத்திரிக்கைளில் ஆசிரிய பீடத்தின் எழுதப்படாத விதியென்று கூறினாலும் மிகையில்லை.

போர்க்காலத்தில்-குறிப்பாக ஈழ அனுபவங்களைப் பொறுத்தவரையில், செய்தி சேகரிப்பு வழிமுறைகளில் பிரதானமான தொலைபேசி வழித்தொடர்பு கொள்ளல் எப்போதுமே சாத்தியமானதாக இருந்ததில்லை. போர் நடைபெறும் காலங்களில் தொலைத் தொடர்பு கொள்ளல் எப்போதுமே சாத்தியமானதாக இருந்ததில்லை. போர் நடைபெறும் காலங்களில் தொலைத்தொடர்பு வழி, பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக அரசு தரப்பினரால் நீண்ட காலப் போக்கில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதனால், அடிப்படைச் செய்தி சேகரிப்பு வழிமுறை மூடப்பட்ட நிலையில் (இவ்வாறான நிலையில் இணைய வழித் தொடர்பு பற்றிப் பேசவே தேவையில்லை) முற்றிலுமாக வானொலி, தொலைக்காட்சி வழியாகவே வெளியுலகைத் தரிசிக்க வேண்டிய கட்டாயம் குடாநாட்டுப் பத்திரிக்கையாளருக்கு வாய்த்திருந்தது. வெளியுலகப் பத்திரிக்கைகளும் சஞ்சிகைகளும் கூடப் போர்க்காலத்தில் முறையாகக் கிடைப்பதில்லை என்பதால் அந்த வழியான வெளியுலக நுகர்வும் ஈழத்துப் பத்திரிக்கையாளரைச் சேர்வது குதிரைக் கொம்பாகவே இருந்தது.

மக்களோடு இடம் பெயர்ந்த பத்திரிக்கைகள்

யுத்தம் தீவிரமாக நடைபெறும் பகுதிகளிலிரந்து பாதுகாப்புக்காக மக்கள் இடம்பெயர்வு வழக்கமானதொன்று. ஆனால் 1995 ஆம் ஆண்டில் படையினரின்

அகோரமான தாக்குதல்களால் யாழ். வலிகாமம் பகுதியிலிருந்து ஒரே நாளில் சகல மக்களும் இடம்பெயர்ந்து, தென்மராட்சிப் பகுதிக்கு வந்து சேர்ந்த போது, யாழ். நகரப் பகுதியிலிருந்து வெளிவந்த **ஈழநாதம், உதயன், ஈழநாடு** ஆகிய பத்திரிக்கைகளும்-மக்களோடு இடம்பெயர்ந்து தென்மராட்சிப்பகுதியில் தங்கள் பணிமனைகளை அமைத்து, அங்கிருந்து நாளேடுகளை வெளியிட்டன.

பாரிய அச்சு இயந்திரங்கள், பணிமனைப் பொருட்கள், பணியாளர்கள், அவர்களது குடும்பத்தினர் எனப் பத்திரிகையொன்றை இடம்பெயர்வது என்பது உலகத்தில் நடந்திராது என்றே கருதமுடியும். இந்த இடம் பெயர்வுக்குப் பின்னர் தென்மராட்சிப் பகுதியிலும் போரின் தீவிரம் அதிகரிக்க, ஈழநாதம் மற்றும் ஈழநாடு நாளேடுகள். கிளாலி கடனீரேரியைக் கடந்து வன்னிப் பெருநிலப்பகுதிக்கும் சென்றன.

படகுகளை இணைத்து உருவாக்கப்பட்ட 'பாஜ்' இயந்திரங்கள்மூலம் பாரிய அச்சு இயந்திரங்கள் கொண்டு செல்லப்பட்ட, பணியாளர்கள் தத்தம் குடும்பத்தினருடன் மூட்டை முடிச்சுகள் சகிதமாகக் கடனீரேரியைக் கடந்து சென்ற சம்பவம்-ஈழத்தின் இதழியல் அதுவரைச் சந்தித்திராத நெருக்கடியாகும்.

வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பிற்குச் சென்ற ஈழநாதம் பத்திரிகை ஏற்கெனவே அங்கு வெளிவந்து கொண்டிருந்த தனது மற்றுமொரு பிராந்தியப் பதிப்பான வன்னி ஈழநாதத்துடன் இணைந்து கொண்டது. முதலில் கிளிநொச்சி ஜெயந்தி நகரிலும் பின்னர் - வட்டக்கச்சி, பழைய முறிகண்டி, கரிப்பட்ட குறிப்பு, புதுக்குடியிருப்பு பின் மீண்டும் கிளிநொச்சி ஜெயந்தி நகருக்குமெனச் சுமார் ஐந்து, ஆறு வருடங்களில் வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பிலும் பல்வேறு இடங்களுக்கும் ஈழநாதம் பணிமனை இடம்பெயர்ந்தது. ஒவ்வொரு இடத்திலும் படையினரின் தாக்குதல்கள் தீவிரமாக-பத்திரிக்கையினதும் பணியாளர்களதும் பாதுகாப்புக் கருதி இடம்[illegible] இந்த இடம்பெயர்வுகள் வார்த்தைகளால் வடித்துவிட முடியாதவை.

மக்கள், குடிமனைகள், நகரப் பகுதிகள் சார்ந்தே வழக்கமாகப் பத்திரிக்கை பணிமனைகள் அமைவது வழமை. ஆனால், ஈழநாதம் பத்திரிக்கை [illegible] முறிகண்டியிலும், கரிப்பட்ட முறப்பிலும் அமைத்த பணிமனைகள் [illegible] தாக்குதல்களிலிருந்து பாதுகாப்புத் தேடுமுகமாக அடர் காட்டுப் பகுதி[illegible] அமைந்தமை ஒரு வரலாறு.

அடர்காட்டில், உருமறைப்புச் செய்யப்பட்ட கட்டடங்களில் பணியாற்றி, செய்திகளைச் சேகரித்து பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டமையும்-பத்திரிகை வெளிவருவதற்காக நிர்வாகத்தினரும் பணியாளர்களும் பட்ட சிரமங்களும் சொல்லுந்தரமன்று.

குறிப்பாக, வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பிற்கு இடம்பெயர்ந்த மக்களை 'மலேரியா' காய்ச்சல் வாட்டி வதக்கியபோது, அந்தக் கொடும் நோயின் சீற்றத்தால் வாடியும் வதங்கியும் பத்திரிக்கையாளர்கள் பணியாற்றிய விதமும், யானை, கரடி என வன விலங்குகள் சூழந்திருக்கப் பத்திரிகை வெளியானவையும் போர்க்கால இதழியலின் புதிய பரிமாணங்களே.

ஈழநாடு பத்திரிக்கையும் வன்னியில் முதலில் கிளிநொச்சியிலும் பின்னர் [illegible]க்கன்குளம், புதுக்குடியிருப்பு என இடம்பெயர்ந்து பின் தனது வெளியீட்டை [illegible]றுத்திக் கொண்டது.

இதுதவிர, வன்னிப் பெருநிலப்பரப்புக்கு இடம்பெயர்ந்த பத்திரிக்கைகள், [illegible] தாளுக்குப் பெரும் தட்டுப்பாட்டை எதிர்கொண்டன. அச்சுத் தாள்கள் [illegible]. நோட்டுப்புத்தகங்களிலிருந்து கிழித்தெடுக்கப்பட்ட தாள்களில் [illegible]யாயின. அந்தப் பழுப்பு நிறக் கோடிட்ட தாள்களில் ஒளிர்ந்த கறுப்பு [illegible] ஈழத்தின் போர்க்கால இதழியலின் ஓர்மத்திற்குச் சான்றாக [illegible].

[illegible]பணி இவ்வளவு சிரமப்பட, மறுபுறம் பத்திரிக்கை விநியோகப் [illegible] பாதிப்புக்கண்டது. மக்கள் அடிக்கடி இடம்பெயர்ந்ததால் [illegible]ம் வெகுவாகக் குறைந்த போதும் பத்திரிக்கை வெளிவந்தாக [illegible]வரின் முயற்சியுமாக இருந்தது.

[illegible] முடிந்ததும் நாளேடுகளை பணிமனைகளிலிருந்து [illegible] எடுத்துவர முடியாது! காரணம், காட்டுப் பகுதி மோட்டார் [illegible]டன் பத்திரிக்கைகளை ஒற்றையடிப் பாதையின் வழியே [illegible] காட்டு யானை வழிமறித்து நிற்கும். எதுதான் மனித

முயற்சிஉச்சமாக இருந்தாலும் இயற்கையை என்ன செய்யமுடியும்? பொழுது புலரும் வரை காத்திருந்து பத்திரிக்கை விநியோகப் பணி பின்னரே ஆரம்பமாகும். ஒருவாறு காலை எட்டு, ஒன்பது மணிக்கே பத்திரிக்கைகள் மக்கள் கைகளைச் சென்றடையும். வன்னிய பெரும் நிலப்பரப்பு அகன்ற பிரதேசமாகையாலும் போக்குவரத்துச் சீர்கேடுகளாலும் தூரத்தில் உள்ள பகுதி மக்களிடம் காலைத் தினசரி பகல் கழியும் நேரத்திற்கே சென்றடையும். அப்போது அது மாலைத் தினசரியாகிவிடும்.

இந்த அளவு சிரமங்களையும் கடந்தும் பத்திரிக்கை வெளியானது பெரும் சாதனை என்றால் அதனை மறுக்க யாருளர்? அந்தச் சாதனை பத்திரிக்கை ஈழநாதம் இன்னும் கிளிநொச்சியிலிருந்து தினமும் வெளிவருவது ஈழத்தின் போர்க்கால இதழியலின் ஒரு மகுடம் என்று உறுதியாகச் சொல்லலாம்.

முடிவுரை:

ஈழத்தில் கடந்த இருபத்துநான்கு வருடங்களாக நீண்டு தொடரும் போராட்டம்-தனியே இன விடுதலைக்கானதாக மட்டுமல்லாது ஒரு இனம் எவ்வாறு அரசியல், பொருளாதார, சமூக ரீதியில் தன்னைப் வலுமிக்கதாகவும் தற்காப்பானதாக்வும் நிலைநிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படைப் பாடத்தையும் உலகிற்குக் கற்றுத் தந்து வருகிறது.

இந்த வகையில்-ஈழத்தின் இதழியலில் போரின் பல்வேறு வகைப்பட்ட நெருக்கடிக்குள்ளும் உயிர் வாழ்ந்து- அந்த நெருக்கடிகளையே வளர்ச்சிப் படிக் கற்களாகக் கொண்டு போர்க்கால இதழியலில் ஒரு புதுமைப் பரப்பை உலகின் முன் விரித்து வைத்திருக்கிறது. நெருப்பாறெனப் பரந்து,பாய்ந்துவரும் போரின் வெம்மைக்குள்- விடாமுயற்சியோடும், தளர்வற்ற உறுதியோடும் தியாக மனப்பான்மையோடும் படைக்கப்பட்டு வரும் இப்புத்துருவாக்கம், உலக இதழியல் வரலாற்றில் தனக்கெனத் தனியிடம் பெற்றுக் கொள்ளும் என்பது திண்ணம்.

அதுமட்டுமல்லாது மக்களுக்கான இதழியலில் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டிய கருத்துருவாக்கங்களை ஆராயும் ஒரு களமாகவும் ஈழத்தின் போர்க்கால இதழியல் காத்திருக்கிறது என்பதையும் இங்கு அழுத்தமாகச் சொல்லவே வேண்டும்.